

Кузьмук Леонтій Григорович

Кандидат геолого-
мінералогічних наук, фахівець
у сфері геології нафти і газу

Народився 30 січня 1932 р. у с. Бруховичі Ковельського району на Волині. У 1955 р. закінчив геологорозвідувальний факультет Львівського політехнічного інституту, здобувши кваліфікацію гірничого інженера-геолога.

Л. Г. Кузьмук отримав направлення на роботу в Азнакаєвську контору буріння (Татарстан), де працював старшим геологом ділянки на Ромашкінському нафтовому родовищі. Впродовж 1958–1962 рр. обіймав посади старшого геолога і головного геолога у геологорозвідувальній експедиції з розвідки нафти і газу в Таджикистані. В цей період на півдні республіки, в Афгані-Таджицькій западині, було відкрито кілька невеликих родовищ вуглеводнів.

У 1962 р. Леонтій Григорович вступив в аспірантуру Всесоюзного науково-дослідного інституту природних газів (м. Москва). Через певний час він перейшов працювати у лабораторію методики пошуку, розвідки і підрахунку запасів газу та нафти цього інституту, очолювану відомим ученим-геологом, профе-

сором В. П. Савченком. Спочатку обіймав посаду керівника групи, а після захисту кандидатської дисертації з 1975 р. — провідного наукового співробітника.

Тематичні наукові дослідження, у яких брав участь Леонтій Кузьмук, були присвячені вивченню особливостей формування родовищ нафти і газу в юрській карбонатній товщі Амудар'їнської синеклізи (Узбекистан, Туркменістан), розробці раціональних методик розвідки газових покладів із нафтовою облямівкою. Протягом останніх 30 років він здійснює оцінювання запасів і геологічне обґрунтування проектів розробки та геологічного супроводу процесу розробки газових родовищ-гігантів, серед яких Давулетабад-Донмез (Туркменістан), Ямбург, Бованенково (Росія).

Із 1965 р. Леонтій Григорович є експертом Державної комісії із запасів корисних копалин СРСР (нині — Роснадра РФ), членом секцій із геологорозвідувальних робіт і запасів та розробки родовищ вуглеводнів ВАТ «Газпром». Як експерт ДКЗ, підготував понад 200 експертних висновків із підрахунку запасів вуглеводневих родовищ Росії, Узбекистану, Туркменістану, України й інших країн СНД, зокрема родовищ із унікальними запасами газу — Ямбурзького, Уренгойського, Заполярного, Бованенківського, Штокманівського, Чаяндінського та багатьох інших (зокрема й українських — Спаського, Семенцівського, Леляківського, Залужанського, Дружелюбівського).

Сьогодні він продовжує працювати в інституті «ВНДІгаз» (м. Москва) на посаді провідного наукового співробітника. Також активно займається громадською діяльністю, зокрема є членом українського товариства «Славутич» (Росія).

Л. Г. Кузьмук — автор більше 70 наукових праць та монографій.

Йому присвоєні звання «Ветеран праці», «Почесний працівник газової промисловості РФ». Нагороджений багатьма медалями ВДНГ.

Кунцяк Ярослав Васильович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець
у галузі буріння свердловин,
управлінець

Народився 18 травня 1951 р. у с. Бистре Стрільківського району Львівської області (тепер — територія Польщі) в родині буровика. У 1973 р. із відзнакою закінчив ІФІНГ (спеціальність «Буріння нафтогазових свердловин») та залишився працювати на кафедрі буріння. Протягом трьох років був інженером, асистентом кафедри.

З 1976 до 1980 р. Ярослав Кунцяк навчався в аспірантурі ВДІБТУ (м. Москва). У 1981 р. захистив кандидатську дисертацію «Дослідження роботи і вдосконалення конструкцій породоруйнівних інструментів різальної дії для буріння глибоких свердловин».

Упродовж 1980–1986 рр. Ярослав Васильович був старшим науковим співробітником експериментального відділу випробувань і впровадження нової бурової техніки ВДІБТУ у Полтаві. У 1986 р. його перевели на роботу в УкрДіпроНДінафту, де він обіймав посади головного інженера проектів, завідувача лабораторії, завідувача відділу, а з 2001 до 2004 р. — першого зас-

тупника голови правління ВАТ «Український нафтогазовий інститут». Водночас із 1992 р. Я. В. Кунцяк працював за сумісництвом, а з 2004 р. працює на постійній основі генеральним директором ЗАТ «Науково-дослідне і конструкторське бюро бурового інструменту» (м. Київ).

Головний напрям наукових розробок ученого — прогресивні технологічні процеси буріння свердловин, удосконалення конструкцій породоруйнівних інструментів, технічні засоби та сучасні технологічні прийоми відбору керна, удосконалення вітчизняної техніки і технології буріння горизонтальних свердловин, відновлення малодобітних та недіючих свердловин шляхом буріння бокових похилоспрямованих і горизонтальних стовбурів. Я. В. Кунцяк розробив засади створення вітчизняного комплексу устаткування для буріння похилоспрямованих і горизонтальних свердловин, обґрунтував принципи конструювання породоруйнівних інструментів різальної та комбінованої дії зі зниженою енергоємністю для буріння похилоспрямованих та горизонтальних свердловин, довів необхідність розробки спеціальних технічних засобів для відбору керна при похилоспрямованому та горизонтальному бурінні, створив концепцію та нові конструкції пристроїв і технологій для буріння з відбором ізольованого керна зі збереженням пластових флюїдів.

Є автором 147 наукових праць, зокрема двох монографій («Практика буріння і експлуатації свердловин із горизонтальними стовбурами», «Цементування свердловин»), а також 64 авторських свідоцтв і патентів на винаходи.

Ярослав Васильович бере активну участь у підготовці спеціалістів та наукових кадрів для нафтогазової галузі. Під його керівництвом захищено дві кандидатські дисертації.

Він — лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.